

ГЛАВА 7.

Иона пада въ клѣтката.

Мышката са мъчи да прѣде примката.

— О, добричката ми Недія! извика Главкъ като четеше отговора на Иона. Ты си найчистата отъ сичкитѣ писмоносцы, които сж опознали земята съ небето! Какъ можъ да та награджъ?

— Ты ма награди вече отговори злочестата Тессалійка.

— Утрѣ! утрѣ! че какъ да преминъ азъ тѣзи часове до утрѣ.

Страстнѣйтъ Главкъ не оставяше Недія да си отиде, ако и тя да са приготви много пѣти; той я принуждаваше да му повтари едно подиръ друго сѣка дума отъ краткия ѣ разговоръ съ Иона, и хиляды пѣти, като забравяше нещастіето на злочестото момиче, запытваше я за различнитѣ измѣненія на физиономіята на любовницата и на часа като са осѣтяше искаше извиненіе за захласванъето си, като я моляше да слѣдува прекъснатата си приказка. Тѣзи минути, кратки и радостны за него, бѣхж за Недія жалостны и скѣрбны; гасняше вече вечернята зора и нощъта растилаше насѣкъдѣ тъмникавото си покрывало а Главкъ не пуцаше еще Недія да си отиде нито бѣ приготвилъ еще отговора и повитѣ цѣвтѣя които щеше да проводи на Иона.

А когато Недія замнѣхъ доде Клодій нечакано съ разны други пріатели които весело го подигравахж, дѣто са е былъ затворилъ цѣль день въ кѣщи и са отсранилъ отъ веселото имъ общество и отъ обыкновеннитѣ развлечения; тѣ го каняхж да са съедини и да са предаде на разнитѣ увеселенія които доставятъ на онзи градъ ношъта и деньтъ. Въ онзи епоха, какъто и днесъ въ южна Италія, (защото нема на свѣта друго мѣсто, косто, слѣдъ загубванъето на величіето си, да пази тѣй твърдо древнитѣ обычан) онѣзи жители намѣрвахж наслажденіе да са бержтъ вечерь подѣ портикитѣ на храмоветѣ, или въ градинитѣ и слушахж музиката или рапедитѣ на поетитѣ и посрѣцахж истичанъето на луната съ сѣжкано вино. Главкъ въ цѣфта тогасъ на възраста си не можаше да са обхожда къмъ тѣхъ като пѣкой мизантропъ, освѣнъ туй поради безмѣрната радостъ която го вѣдуваше, той имаше пужда отъ едно развлеченияе. Той съ благодареніи пріе предложеніето на пріателитѣ и сичкитѣ заедно са управихж къмъ многолюднитѣ и освѣтени улицы на града.

Въ туй време Недія са връщаше у Иона, която преди малко бѣше избѣзла. Съ голѣмо равнодушіе ти пощита къдѣ е отишла.